

- публікації на сайтах медичних закладів інформації про доступні послуги, лікарів, ціни на послуги, черги та інші важливі аспекти, що дозволяє пацієнтам зробити вибір на основі прозорих даних,
- проведення громадських обговорень щодо змін у політиці закладу, організація зборів для пацієнтів та їх родичів,
- збір відгуків від пацієнтів через онлайн-опитування, телефонні гарячі лінії або фізичні анкети для оцінки якості медичних послуг,
- надання пацієнтам можливості подавати скарги та звернення через відкриті канали, що сприяє моніторингу та виявленню порушень у роботі медичних закладів,
 - активне використання програм для реєстрації та контролю медичних даних на рівні держави, що дає можливість надавати медичні послуги більш ефективно та прозоро,
 - системи для зручного і прозорого запису на прийом до лікаря, що дозволяють контролювати навантаження на лікарів і забезпечити чітке планування часу,
 - публікація даних про результати лікування, показники ефективності роботи лікарів та медичних установ,
 - доступність для пацієнтів статистичних даних, таких як рівень задоволення пацієнтів, час очікування на прийом, середній час перебування в лікарні тощо,
 - дотримання міжнародних стандартів якості медичних послуг, що забезпечує прозорість процесів та підвищує рівень довіри до установи,
 - проведення регулярних перевірок відповідно до встановлених стандартів якості.

Загалом, для забезпечення прозорості важливо поєднувати кілька інструментів і підходів, включаючи технології, законодавчі ініціативи та ефективне управління, що сприятиме поліпшенню роботи медичних закладів та підвищенню рівня довіри пацієнтів.

Бабій Оксана, Галабіцька Марія, Садомора Євген

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: д.е.н, професор, професор кафедри менеджменту,

публічного управління та персоналу ЗУНУ, Микитюк П.П.)

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

У контексті інвестиційно-інноваційного розвитку промислових підприємств трудові ресурси мають вирішальне значення, на відміну від інвестиційного потенціалу. Отже, наявність

дешевого робочого контингенту не може вважатися привабливим фактором для інвестиційно-інноваційного прогресу економіки країни.

Головним аспектом у цьому випадку виступає інноваційна культура, яка відображає рівень загальної освіти, культурної обізнаності та соціально-психологічної підготовленості особи та суспільства. Важливим чинником, що визначає розвиток економіки, є механізм ефективного використання наявного потенціалу, який залежить від економічної політики держави.

На сьогоднішній день щорічне зростання інвестицій в економіку спостерігається на фоні збереження неефективної структури капітальних вкладень. Протягом досліджуваного періоду більше 40% усіх капітальних вкладень було спрямовано в промисловість, з яких лише половина належить до переробного сектору.

Традиційно значна частка інвестицій (20%) спрямована в транспорт і зв'язок, а близько 15% інвестицій – в операції з нерухомістю. Частка інвестицій у сільське господарство, яка й без того була невеликою, продовжує зменшуватися. Інвестиції в науку та освіту, які становлять основу інноваційного розвитку, складають менше 2% від загального обсягу інвестицій. Це пояснює обмежений вплив інвестиційної діяльності та державних вкладень на розвиток економіки, зокрема на динаміку ВВП.

Порівняльний аналіз динаміки ВВП, капітальних вкладень і державних витрат в Україні свідчить про відсутність чітко вираженого зв'язку між державними витратами та обсягом капітальних інвестицій, що зумовлено нерегульованістю економічної політики держави. Крім того, іноземні інвестиції також не мають значного впливу на економічний розвиток країни. Зростання прямих іноземних інвестицій відзначається в тих галузях, які забезпечують постачання сировини на зовнішні ринки і є екологічно небезпечними, або ж гарантують швидке повернення капіталу.

Основним стимулом для інвестиційної діяльності промислових підприємств на сьогодні є потреба в модернізації застарілих основних фондів. Для успішної реалізації інвестиційно-інноваційної діяльності важливими є: орієнтація продукції на потреби ринку, відповідність інвестиційно-інноваційних заходів цілям підприємства, ефективна система відбору та оцінки проектів, а також якісне управління проектами і контроль.

Управління інвестиційно-інноваційною діяльністю сприяє вирішенню ряду завдань, серед яких: визначення та обґрунтування цілей кожного проекту; формування його структури; оцінка обсягів та джерел фінансування; вибір виконавців; підготовка та укладання контрактів; встановлення термінів виконання проекту; складання графіків реалізації та визначення необхідних ресурсів; проведення калькуляції та аналізу витрат; планування максимально припустимого рівня ризику; контроль за ходом виконання проекту та проведення детального аналізу по завершенні.

Кожне з цих завдань вирішується на певному етапі інвестиційно-інноваційної діяльності. Передпроектне інвестиційно-інноваційне дослідження охоплює наступні етапи: виявлення проблеми — формування загальної ідеї покращення продукту; збір даних для детальної перевірки концепції, оцінка її реалістичності, визначення приблизного обсягу робіт, масштабів витрат і термінів виконання; формулювання проблеми — встановлення цілей та завдань, які потрібно вирішити; розробка можливих рішень (пропозицій) та їх оцінка.

При оцінці рішень керівництво має враховувати альтернативні витрати — ті вигоди, які підприємство втрачає через нездійснення альтернативних проектів. Вибір одного рішення з кількох можливих зумовлений обмеженістю ресурсів. За їх наявності було б можливим реалізувати всі необхідні проекти. Однак задовольнити всі потреби одночасно неможливо, тому деякі з них відкидаються на основі витрат для їх вирішення та порівняльної важливості цих потреб.

Використані джерела

1. Микитюк Ю. І. Інноваційна інфраструктура забезпечення організації та реалізації інноваційних проектів. Економічний аналіз. 2024. Том 34. № 2. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.02.282>

Бацько Олександр

Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
економіки та економічної теорії ЗУНУ Шиманська О. П.)

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ З УРАХУВАННЯМ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні особливості функціонування кожного суб'єкта підприємницької діяльності визначаються його здатністю виробляти та реалізовувати продукцію, а також протистояти та адекватно реагувати на виклики зовнішнього та внутрішнього середовища, погіршення ринкової ситуації, недобросовісним діям конкурентів, змінам в споживчих настроях тощо.

З практичної точки зору ефективного менеджменту, успіхом на ринку користуються не завжди фінансово спроможні корпорації або підприємства з найкращими характеристиками в системі якості та ціни продукції, але й ті, які обрали раціональні та успішно реалізували ефективні стратегії конкуренції та експансії на цільові сегменти ринку. Реалізація таких намірів об'єктивно базується на якісному інформаційно-аналітичному забезпеченні прийняття стратегічних управлінських рішень і потребує затвердження відповідної методики формування та реалізації